

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Sancti Petri Altisiodorensis, Decano Trecensi, & Sacristæ
Altisiodorensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

toto curare, ut dicere valeamus: *Curavi-
mus Babylonem, & non est sanata.* Nunc ve-
rò tempus advenit ut si ei caput præficia-
tur idoneum, totum corpus valeat à lan-
gore curari. Verùm mirari cogimur &
moveri quòd nobis irrequisitis penitus &
contemptis, qui Deo teste ad reformatio-
nem ipsius monasterij pura semper inten-
tione processimus, vos ad electionem Ab-
batis de Præposito faciendam præprope-
rè processistis, qui, ut de ceteris tacea-
mus, in tantæ præsumptionis & ambitio-
nis arrogantiam est elatus ut antè quàm
confirmatio postularetur à nobis, quin
etiam priùs quàm quicquam nobis de ip-
sius fuisset electione relatum, præsump-
serit monachorum obedientias & laicorum
fidelitates recipere, in choro, in Capitulo,
in refectorio, & in camera locum Abba-
tis usurpans, recipiendo munitiones & ca-
stra, seque Farfensem electum non solum
gerere sed & scribere non expavit, sicut
per juramenta constitit monachorum, quo-
rum nonnulli super pravitate simoniaca re-
quisiti, tam de auditu quàm etiam de cre-
dulitate testimonium perhibuere jurati.
Nos igitur ecclesiasticæ puritatis zelo suc-
censi, quod tam improbè factum est irri-
tantes, universos ab obedientia & fidelita-
te illi præstita decernimus auctoritate apo-
stolica penitus absolutos, districtè præci-
pientes eidem ut, si periculum vult ordinis
evitare, de ipsa electione se nullatenus in-
tromittat, sed incontinenti universa resig-
net quæ tali occasione recepit, ac deinde
vocatis omnibus ad quos spectat electio,
Deum habentes præ oculis, talem perso-
nam, sive de ipso monasterio sive de alio
vobis eligatis regulariter in Abbatem cui
nihil obsistat de canonicis institutis. Nos
enim ex parte Dei omnipotentis patris &
filij & spiritus sancti, auctoritate quoque
beatorum Apostolorum Petri & Pauli ac
nostra, excommunicamus & anatematiza-
mus omnes & singulos qui contra cons-
cientiam suam quemquam nominare vel
eligere præsumperint in Abbatem, maxi-
mè pro quo sciant aut credant donatio-
nem sive promissionem factam esse aut
etiam faciendam; & si aliquo tempore de
tali fuerint reatu detecti, sciant se ab ipso
monasterio perpetuò removendos. Has
denique litteras districtè præcipimus co-
ram clero & populo publicè legi & dili-
genter exponi, ne valeant exulari si qui
fortè præsumperint mandatis apostolicis
obviare. Datum Laterani xv. Kal. De-
cemb. pontificatus nostri anno xvj.

G. FERRARIENSI PRÆPOSITO.

DE tua confisi prudentia & potentia,
post obitum bonæ memoriæ Ferra-
riensis Episcopi curam & administratio-
nem massæ Ficaroli tibi duximus commit-
tendam, mandantes ut redditus tam ipsius
massæ quàm civitatis Ferrariensis, quos
Romana Ecclesia percipere consuevit, no-
mine nostro colligeres & fideliter confer-
vares. Verùm, sicut ex tuis accepimus lit-
teris, ad te non pervenit illud mandatum.
Vnde credimus ipsum non sine malitia fuis-
se suppressum. De illis autem redditibus ad
Ecclesiam Romanam spectantibus quos
quidam Ferrarienses, sicut intelleximus, ex
concessione claræ memoriæ Marchionis
Estensis percipiunt, scire te volumus con-
cessiones hujusmodi non esse factas de no-
stræ arbitrio voluntatis. Vnde nos ipsas
decernimus, & tu de mandato nostro de-
nunties irritas & inanes. Tu igitur reddi-
tus ipsos & alios ad Romanam Ecclesiam
pertinentes tam in Ferraria quàm in massa
prædicta nomine nostro recolligas & stu-
deas conservare. Quæ verò malè alienata
vel concessa repereris, auctoritate sedis
apostolicæ revoces; contradictores, si qui
fuerint, vel rebelles per censuram eccle-
siasticam appellatione postposita compes-
cendo. Quicquid autem super his feceris,
nobis rescribere non postonas. Datum
Laterani xi. Kal. Decemb. pontificatus
nostri anno sextodecimo.

ABBATI SANCTI PETRI
Altisiodorensis, Decano Trecenti, &
Sacristæ Altisiodorensi.

Significavit nobis venerabilis frater no-
ster Archiepiscopus Senonensis quòd
cum dilectus filius Abbas sancti Petri Vivi
olim bona quondam Menardi defuncti,
hominis Ecclesiæ suæ, tamquam res pro-
prias & sibi debitas accepisset, & ipsas ad
mandatum Majoris & parium Senonen-
sium reddere vel recedere non curasset,
ipsi homines Ecclesiæ jamdictæ auctorita-
te propria capere præsumperunt, & licèt
postmodum ad mandatum dilecti filij P.
officialis præfati Archiepiscopi restituerint
viros illos, quia tamen post hæc dicti cives
admoniti sæpius recusarunt Abbati prædi-
cto injuriam de captione suorum hominum
emendare, prout idem officialis per sen-
tentiam diffinivit, excommunicavit officia-
lis eosdem. Propter quod ipsi plusquam
duodecim homines Ecclesiæ sancti Petri
capere iterum præsumperunt, ipsos Seno-
nis

Epist. 144.
Constituitur
rector massæ
Ficaroli.
Vide supra epist.
101.

Epist. 144.
Vt cives Seno-
nensis satisfaci-
ant Ecclesiæ.

nis in carcerem detrudentes; quos quia pluries requisiti reddere vel recedere noluerunt, denuo dictus officialis eos excommunicationis pœnæ subiecit, & civitatem Senonensem, in qua tenebantur in carcere religati homines Ecclesiæ memoratæ, supposuit interdicto. Consequenter verò dicti cives propter suam contumaciam manifestam, quia respondere in Senonensi curia contempserunt, occasionem frivolam prærendendo, & quia noluerunt securos reddere homines Ecclesiæ sancti Petri, sicut per officialis præfati sententiam fuerat definitum, necnon & quia reddere noluerunt res cujusdam femine ipsius Ecclesiæ quas ceperant, iteratò per dictum officialem insuper triplici excommunicationis laqueo sunt astricti, sicque tam gravi pœnæ quinque subici meruerunt. Postmodum autem ad partes illas accedens dilectus filius Robertus tituli sancti Stephani in Cœlio monte Presbyter Cardinalis apostolicæ sedis Legatus, & coram se utramque partem faciens præfati, præscriptis Majori & paribus, recepto prius ab ipsis corporaliter juramento quòd mandatis ejus in omnibus & per omnia obedirèt, beneficium absolutionis impendit, præcipiens eis firmiter in virtute præfati juramenti quòd Ecclesiæ prædictæ captos homines liberarent & emendas tribuerent, ac insuper de solvendis excommunicationum emendis necnon & de restituendis integrè universis quæ restituenda forent, fidejussores idoneos exhiberent, sicut præfata nobis ipsius Legati litteræ continebant. Ipsi verò, licet homines liberarint, spreta tamen postmodum in suarum periculum animarum religione præfati juramenti, mandatum ipsius Cardinalis implere de faciendis emendis & fidejussionibus exhibendis penitus contempserunt, sicut per litteras executorum præfati Legati nobis constitit manifestè. Cùm igitur Cardinalis prædictus in negotio crucis dominicæ promovendo multipliciter occupatus, decisioni hujus causæ non valeat absque dispendio interesse, nec velimus tantam contumaciam totque injurias, quæ asseruntur Christi Ecclesiæ irrogatæ, sordis auribus pertransire, volentes etiam dictorum Majoris & civium spirituali periculo præcavere, discretioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus nisi dicti Major & pares emendas fecerint, & de solvendis emendis & restituendis integrè universis quæ propter hæc restituere tenebuntur, fidejussores idoneos dederint Archiepisco-

Tom. II.

po memorato, prout eis dictus Cardinalis præcepit sub debito præfati juramenti, vos ipsos auctoritate nostra in priores excommunicationum sententias appellatione postposita reducatis, facientes easdem cum interdicti sententia usque ad satisfactionem congruam inviolabiliter observari. Si verò præscripti Major & pares prædicta fecerint universa, sicut superius est expressum, audiatis quæ partes hinc inde contra superscriptas sententias vel pro ipsis duxerint proponenda. Et si forsan infra certum tempus quod eis duxeritis præfigendum legitimè vobis constiterit injustè fuisse latas sententias antedictas, ipsos cives ac fidejussores eorum ab emendis penitus absolvatis, & faciatis ei congruè satisfieri de injuriis irrogatis. Alioquin tam ipsos quam fidejussores eorum ad satisfaciendum plenariè de injuriis & emendis & restituendum omnia quæ propter hoc restituere tenebuntur per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellatis. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Tu denique, fili Abbas &c. Datum Laterani Idibus Novemb. pontificatus nostri anno sextodecimo.

*DE CLARO MARISCO ET
de Longovillari Abbatibus, & Decano
Christianitatis de Moserolo, Mortenensis &
Ambianensis diocesis.*

Dilectus filius Abbas sancti Iudoci olim propter alleviationem oneris debitorum quibus ejus monasterium premebatur, & deprimendam quorundam contumaciam monachorum, apostolicæ sedis auxilium implorasset, ad petitionem ipsius vobis dedimus in mandatis ut ad dictum monasterium personaliter accedentes, ei vice nostra visitationis impenderetis officium, corrigendo & reformando in ipso quæ inveniretis correctionis & reformationis officio indigere. Vos autem hujus auctoritate mandati quædam pro parte in ipso monasterio correxistis, jurisdictione vobis in aliis reservata, ut certo tempore rediretis ad statum ipsius monasterij plenariè reformandum. Interim autem per nuntium venerabilis fratris nostri Ambianensis Episcopi ad Abbatem & Priorem de Gardo diocesana sibi lege subjectos & Atrebatensem Præpositum quondam suum concanonicum & speciali sibi familiaritate conjunctum à sede apostolica quibusdam generalibus litteris impetratis super inquisitione facienda in monasteriis per Ambianensem diocesim

*Epist. 145.
De reformatione monasteriorum
S. Iudoci.
Vide lib. 13.
Epist. 173.*

LLIII